

men jeg kan heller ikke — og det vil gaae Mange her i Thinget ſaaledes — være fuldſtændig enig i de Ytringer, vi have hørt fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds (Winther). Efter Omſtændighederne ſkal jeg imidlertid ikke trætte Thinget med at gaae nærmere ind derpaa. Jeg kan ikke ſtemme for den foreſlaaede Reſolution, forſt fordi ſelve denne Fremgangsmaade i og for ſig ikke ſynes mig rigtig, ligesom den ogsaa ſynes mig at være i høi Grad ſtridende imod vore tidligere parlamentariſke Sædvaner, og dernæſt ſtemmer jeg imod Beſlutningen paa Grund af den Affattelse, den har, ſaavel i det oprindelige Forſlag ſom i det Underændringsforſlag, der er ſtillet af det ærede Medlem fra Fyen (H. M. Peterſen). Hvad angaaer ſelve Forſlaget, ſom det foreligger fra Udvalgets Fleertal, kan jeg ikke ſtemme for det, fordi det erklærer ſig ſelv for overflødigt. Det ſiger nemlig, at det vil behandle Loven med det udtrykkelige Forbehold: „at denne Beſlutning ikke kan drage til Følge med Henſyn til Thingets Stilling til lignende Spørgsmaal for Fremtiden“, men derſom det er ſandt, at det ikke kan drage til Følge, er det aldeles overflødigt at tale om noget Forbehold her. Dernæſt er det ikke Danſk at ſige, at denne Beſlutning „ikke kan drage til Følge“; man kan ikke bruge Udtrykket „kan drage“, uden at man nævner en Gjenſtand, der drages, og man veed ſaaledes ikke, hvad der ſkal forſtaaes ved dette udanſke Udtryk. Dette er indſeet af det ærede Medlem fra Fyen (H. M. Peterſen), og han har derfor i ſit Underændringsforſlag rettet denne Feil imod det danſke Sprog, men han har ikke rettet den forſte Feil, der ligger i Ordet „kan“; han har brugt det ſamme Ord, at „der af denne Beſlutning ikke kan drages nogen Følge“. Det er af diſſe Grunde, at det ikke er mig muligt at ſtemme med Udvalgets Fleertal, men jeg kan heller ikke midlade at udtale, at jeg finder, at Udvalgets Fleertal har havt en berettiget Grund til ſin Optræden. Jeg mener, at der paa et andet Sted ikke er handlet ſaaledes, ſom jeg kunde ønske, at der maatte handles, eller ſom der burde handles efter Grundlovens Aand. — Jeg ſtemmer iſølge de foreliggende Omſtændigheder

imod Loven ligesom det ærede Medlem for Roekilde (M. Hage). Det forekommer mig, at denne Sag er noget ilde behandlet, og jeg tror ligesom det ærede Medlem, at der ligeſaa lidt ſom iſjor er nogen Fare ved at opſætte denne Lov om en Indkomſtkat. Jeg maa dog, ſom ſagt, tillige af de af mig fremſatte Grunde ſtemme imod Udvalgets Fleertals Forſlag.

Ordføreren: Det kan ikke Andet end i en vis Henſeende glæde mig at høre, at for det Tilfælde, at Forſlaget til en Beſlutning ſkulde blive forkaſtet, ville flere af de ærede Herrer, der ville være med til at forkaſte dette Forſlag, ſlutte ſig til os, Fleertallet, i ſiden at ſtemme imod Loven, og Fleertallet kan, forſaavidt ſom dette er det Næſte, det vil tilraade Thinget, ſtøle paa, at det vil faae Underſtøttelse fra flere af de Herrer, naar der bliver Spørgsmaal om ſelve Loven. Udvalgets Fleertal har forklaret, at det under de foreliggende Forhold anſeer det for rigtigt at følge ſaa mild en Fremgangsmaade, ſom dette Fleertal troede at kunne gaae ind paa og at kunne tilraade ogsaa Thinget at gaae ind paa; men vi have ikke kunnet foreſlaae Thinget at gaae videre med dette Lovforſlag ved en eneſte Behandling, medmindre der blev taget et ſaadant Forbehold ſom det, vi have tilladt os at foreſlaae Thinget. I Forbigaaende ſkal jeg ſige, at jeg aldeles henſtiller til Thinget, hvorvidt det vil vedtage det Forſlag, der er ſtillet af et Medlem fra Fyen (H. M. Peterſen) til en anden Affattelse af Beſlutningen. Jeg tror, at ſelve Udtrykket, ſom det findes i Fleertallets Forſlag „ikke kan drage til Følge“ er en Udtryksmaade, der er meget almindelig ikke alene i mundtlige Foredrag (Modſigelse) ja, de Herrer vide ikke, hvad jeg tror; jeg tror, at det er en Udtryksmaade, der er meget almindelig, og naar jeg ſiger, at jeg tror det, ſaa tror jeg det, og det kunne de Herrer ikke modſige. De Herrer kunne lade være at troe det; men jeg ſiger, at jeg tror, at det er en Udtryksmaade, der er almindelig baade i mundtlige Forhandlinger og paa Tryk, og jeg paatager mig, hvis de Herrer ville tvivle derom, at paaviſe adskillige Steder